

L'acord del ple de divendres per convertir el barri de Raimat en una entitat municipal descentralitzada suposa la recta final perquè aquest nucli obtingui l'estatus de pedania, igual que Sucs. Ara només falta que la Generalitat hi doni el vistiplau. Els veïns consideren que tindre més autonomia i pressupost propi els reportarà beneficis i alguns apunten que en el futur han d'arribar a ser un municipi independent.

De barri a poble

Raimat serà a final d'any una entitat municipal descentralitzada, amb més autonomia i pressupost per gestionar les seues necessitats

S. ESPÍN / J. DOMINGO

RAIMAT

Raimat és troba a 16 quilòmetres de Lleida, però és un barri més de la ciutat. Els veïns fa anys que reclamen més autonomia i sembla que la seua reivindicació està a punt de materialitzar-se. El ple de la Paeria va aprovar divendres passat l'acord per a la conversió de Raimat en una entitat municipal descentralitzada, cosa que suposa que hauran d'eleger un alcalde pedani i disposaran de pressupost propi, en funció de la despesa corrent i el nombre d'habitants, igual que Sucs.

L'últim escull per ser independents serà l'aprovació definitiva de l'expedient per part de la direcció general d'Administració Local de la Generalitat. Les previsions apunten que a final d'any Raimat ja serà gairebé un poble.

Els veïns es mostren satisfets d'haver aconseguit les seues aspiracions i alguns fins i tot van més enllà i reclamen "ser independents del tot".

"Hauríem de ser un municipi com Alpicat, no una entitat municipal descentralitzada", va sentenciar un veí. D'altres, en canvi, s'estimen més esperar a veure com funcionarà la descentralització. Això sí, tots els veïns coincideixen a afirmar que la nova situació els reportarà beneficis i més comoditats, perquè no hauran de viatjar fins a Lleida capital cada vegada que hagin de fer qualsevol tipus

de gestió.

El president de l'associació de veïns de Raimat, Josep Maria Domingo, opina que amb més autonomia s'agilitzarà la gestió de la població, en funció de les seues necessitats. "Quan sigui una entitat municipal descentralitzada, tot anirà més ràpid. Tindrem un pressupost i decidirem què podem millorar", va explicar. Domingo va recordar que ja van intentar una vegada iniciar el procés de descentralització "però no va funcionar". Per aquesta raó, va dir que ara estan molt "satisfets". "Sembla que tot marxa bé. Encara queden alguns mesos, però aquesta vegada ja ens ho creiem", va insistir.

Els veïns han deixat clar des de sempre que volien més independència. En el referèndum que va organitzar la formació d'ERC el 1998, la immensa majoria dels ciutadans va votar deixar de ser un barri, però la família Raventós, propietària de Cavas Codorniu, continuava sent la titular del terreny on està situat Raimat i no va ser fins al maig del 1999 que va arribar a un acord amb la Paeria per cedir-li els vials i equipaments, pas imprescindible per poder iniciar el procés de descentralització, que està ja a punt de culminar-se.

Els veïns creuen que la nova situació els reportarà beneficis i alguns aposten per reclamar la independència total

ENQUESTA

Què pensa de la descentralització de Raimat?

Paquita

■ "Està bé que tindre més autonomia i pressupost propi. Fa molt temps que ho demanàvem. Pitjor que ara no ens anirà."

José Ángel

■ "Serà bo sempre que l'ajuntament doni les ajudes necessàries. Crec que Raimat hauria de ser un poble independent."

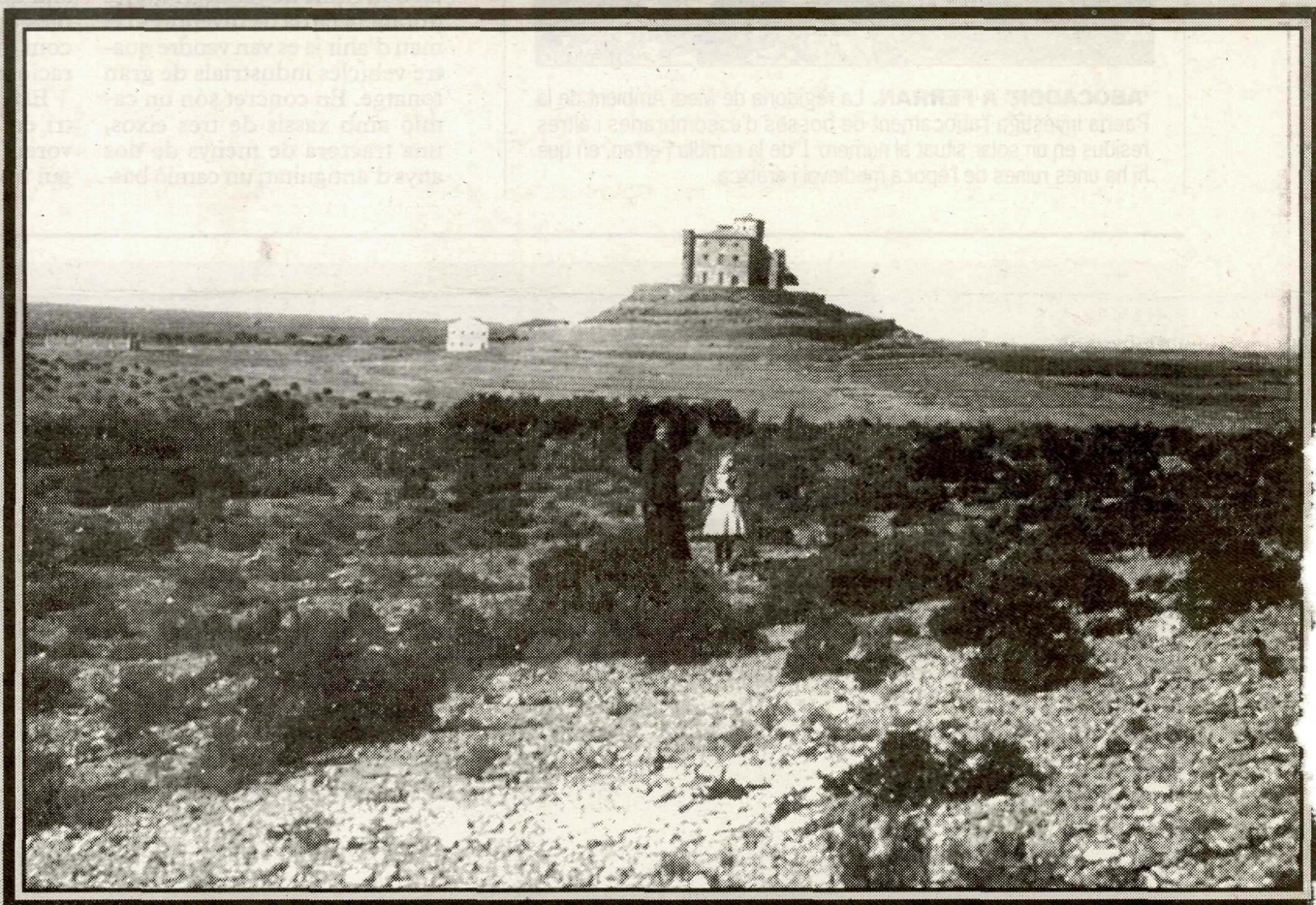
Maria

■ "Em sembla bé. Dependrem de nosaltres mateixos i no hauré d'anar a Lleida cada vegada que hàgim de fer gestions."

Josep

■ "Amb més independència es podran realitzar millores en el servei de transport, la urbanització dels carrers i la neteja."

Vista del castell de Raimat després de ser adquirit per Manuel Raventós el 1914.

Feu de senyors, Església i terratinents

Raventós va comprar la finca per un milió de pessetes a unes germanes de Saragossa

El 27 de maig del 1999, Jordi Raventós, en nom de la societat Codorniu SA, firmava la cessió de la totalitat dels vials, zones verdes i equipaments de Raimat a la Paeria. Aquell dia Raimat va deixar de ser un poble de propietat privada i encarrilava el camí que acabarà atorgant-li la titularitat d'entitat municipal descentralitzada. Pels veïns va ser una jornada històrica, com ho va ser un dia de 1914, quan Manuel Raventós va comprar un desert on s'aixecava un castell imponent, habitat per dos germanes de Saragossa solteres i adinerades. Manuel Raventós va pagar un milió de

pessetes (ara 6.010 euros) per les 3.200 hectàrees de Raimat, segons narra Fabià Corretgé en el seu llibre *Raimat, 85 anys de futuro*.

Aquestes terres han viscut i patit tots els avatars històrics més rellevants des de la Reconquesta. Van ser botí de guerra amb el Comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, que les va cedir a Guerau de Jorba, destacat cavaller que va participar en el setge de Lleida el 1149. Raimat era llavors una senyoria feudal.

A partir d'aquest moment va anar passant de mà en mà, a través d'he-

rències o de deutes, fins que a mitjans del segle XIV, la família Muntanyana (reconeguts prohoms de Lleida) va aconseguir la propietat que més tard va acabar venent a la Pia Almoina, és a dir, a l'Església. Això passava el 1380 i Raimat continuava sent una senyoria on els agricultors treballaven les terres del senyor. Però el 1391, els paers de Lleida van acceptar el veïnat de Sucs i Raimat, cosa que significava que els seus habitants passaven a ser veïns de Lleida amb tots els drets i prerrogatives que això comportava, però les terres seguien a les mans de l'Església.

Biblioteca
Sant Bart

La Paeria treballa actualment en la renovació de la xarxa d'aigua de Raimat.

JOSEP M. DOMINGO

President de l'AV de Raimat

“Ja no anirem a Lleida per a tot”

Al ser entitat municipal descentralitzada, què guanyarà Raimat?

Ens podem organitzar d'una altra manera, segons les nostres prioritats. Ja no haurem d'anar a Lleida a demanar-ho tot. Ara, quan veiem que és necessària més neteja a la població o la reparació d'uns fanals, hem d'anar a Lleida i esperar que puguin vindre.

Reclamaran la independència total?

De moment, a veure com ens va amb la descentralització. Ja veurem si és necessària la independència total.

Quines millores són necessàries a Raimat?

El més necessari és que acabin la renovació de la xarxa d'aigua i deixin els carrers en perfectes condicions. Queda pendent cobrir la pista on fem les activitats.

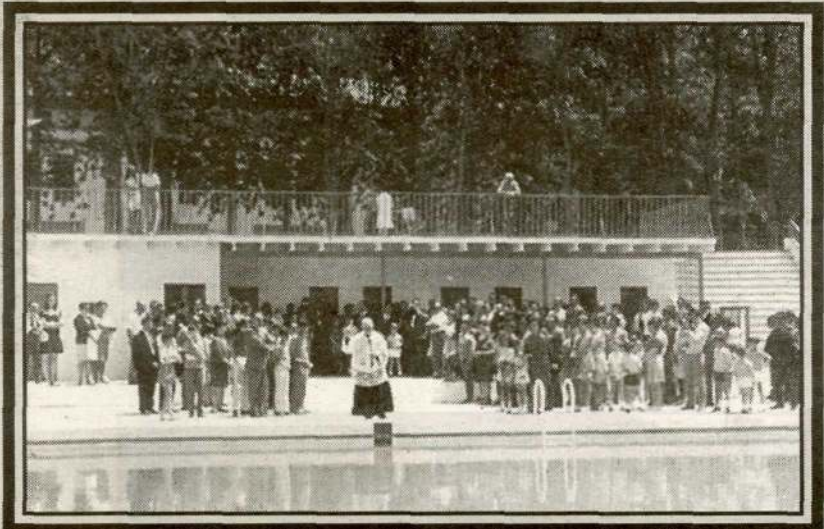
HISTÒRIA

Manuel Raventós i la seua dona, Montserrat Fatjó, a Raimat, el 1914.

La imatge recull un moment històric: la primera verema de Raimat.

Inauguració de les piscines el 30 de maig del 1970.

La valentia de Manuel Raventós, base de l'èxit de Raimat

Caldria esperar diversos segles, quan amb la Guerra del Francès, van entrar a Espanya les idees liberals i es va posar fi al règim senyorial de les terres. La reforma agrària del 1830 va expropiar les propietats de l'Església i Vinatesa, Grealó, Moradilla, Montagut, Malpartit, Raimat i Sucs van ser objecte d'aquestes reformes. Però ni jornaleros ni petits agricultors van poder aconseguir la propietat, que va quedar a les mans de terratinents. Raimat, una vegada desamortitzada, va anar passant de mà en mà fins que el 1914 la va comprar Manuel Raventós.

Quan Manuel Raventós va comprar Raimat va haver d'afrontar diversos problemes: la mistela anava de baixa, les lleis tributàries cada vegada gravaven més l'alcohol i per si fos poc la temuda fil·loxera es menjava les vinyes. No es va desanimar i sense esperar que totes les terres fossin devastades per la fil·loxera va iniciar la replantació amb ceps americans, im-

munes a la malaltia. Segons narra Fabià Corretgé, Manuel Raventós mai va deixar d'innovar: primer van ser els escumosos, després va posar en marxa un pla per augmentar la productivitat dels ceps, va introduir el reg, va dissenyar premses hidràuliques i, per encàrrec de Prat de la Riba, va crear l'Escola Superior d'Agricultura. El 1952, la viuda de

Manuel Raventós va fer donació de 500 hectàrees de Raimat als jesuïtes, on avui s'aixeca el Col·legi Claver. Les cases dels obrers, propietat de la família Raventós, s'han anat venent als treballadors a preus "molt assequibles".

Avui dia Raimat, a més d'un poble, és una marca de vins i caves que ha fet la volta al món.